

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie obwinionego radcy prawnego P. B.,

w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu niejawnym,

po rozpoznaniu zażalenia obwinionego na zarządzenie Przewodniczącego Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w [...] z dnia 1 sierpnia 2018 r. sygn. akt WO-[...] o odmowie przyjęcia kasacji, na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 741 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

postanawia:

- 1. utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie,**
- 2. kosztami postępowania odwoławczego obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Obwiniony wniósł kasację od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w [...] z dnia 8 marca 2018 r., w sprawie o sygn. akt. WO [...]. Kasacja miała jedną stronę, choć ze stopki wynikało, że powinna liczyć trzy strony i nie była podpisana. Kasacja zawierała jedynie zarzut rażącego naruszenia prawa, bez jakiegokolwiek jego uszczegółowienia i uzasadnienia, a z jej treści wynikało, że nie została przez obwinionego dokończona.

Zarządzeniem z dnia 23 maja 2018 r., na podstawie art. 120 kpk w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, Przewodniczący Wyższego Sądu Dyscyplinarnego wezwał obwinionego do uzupełnienia braku formalnego poprzez przesłanie

podpisanej kasacji (art. 119 kpk w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych) w ciągu 7 dni od dnia otrzymania odpisu zarządzenia.

Obwiniony nadesłał kasację, która różniła się od poprzednio przesłanej jedynie tym, że obwiniony ją podpisał.

Zarządzeniem z dnia 1 sierpnia 2018 r. Przewodniczący Wyższego Sądu Dyscyplinarnego odmówił przyjęcia kasacji wniesionej przez obwinionego radcę prawnego P. B. od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w [...] z dnia 8 marca 2018 r., w sprawie o sygn. akt. WO [...], jako niespełniającej wymogów przewidzianych w art. 523 kpk.

Zażalenie na to zarządzenie złożył obwiniony, zaskarżając je w całości. Zaskarżanemu zarządzeniu zarzucił – naruszenie art. 120 § 1 k.p.k. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i nie wezwanie obwinionego do konkretnego uzupełnienia braków formalnych kasacji, poprzez uzupełnienie podstaw kasacji, ich uzasadnienia, wniosku o co wnosi, bez wskazania o co dokładnie wzywa WSD KIRP, a tak należało zrobić, co miało wpływ na treść zarządzenia, bo odmówiono przyjęcia kasacji.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie. Przewodniczący Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w [...] zasadnie odmówił przyjęcia kasacji. Jest oczywiste, że obwiniony w wykonaniu zarządzenia Przewodniczącego Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w [...] z dnia 23 maja 2018 r., jako podmiot kwalifikowany, powinien był uzupełnić kasację w taki sposób, żeby spełniała całość wymogów określonych w art. 119 § 1 kpk oraz art. 526 § 1 kpk w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych. Obwiniony jest radcą prawnym. Był zatem świadomy jakie obowiązki procesowe na nim ciążyą, w tym konieczności dopełnienia wszelkich braków pisma. Nie można uznać, że zarządzenie przesłane osobie czynnie wykonującej zawód prawniczy, było dla niej niezrozumiałe, wszak oczywistym dla takiej osoby jest, że podpis składa się na końcu poczynionego wywodu, a przed

wypisanymi załącznikami. Ponadto, stwierdzenie zawarte w wezwaniu należy uznać jednoznacznie za oczekiwanie przez sąd przesłania wszystkich stron kasacji, a nie tylko strony tytułowej, jak to uczynił obwiniony. Niespotykanym jest bowiem przesłanie jednej, wybranej strony pisma procesowego, w sytuacji, w której nie wynika to bezpośrednio z wezwania. Brak konkretyzacji zarządzenia w tej materii interpretować należy, jako konieczność przesłania całego pisma procesowego.

Przyjęcie za zasadny zarzut podniesiony przez obwinionego, prowadziłoby do uznania, że profesjonalnych pełnomocników należy traktować jak osoby nieposiadające jakiegokolwiek wiedzy prawniczej, w tym elementarnej dotyczącej wymogów formalnych składanych pism procesowych.

Wprawdzie w sprawie nie miał zastosowania art. 523 § 1 kpk, gdyż ustawa o radcach prawnych zawiera w art. 62³ własną unormowanie podstaw kasacyjnych, ale nie zmienia to postaci rzeczy, że obwiniony, w świetle wcześniej wymienionych przepisów, był zobowiązany nie tylko do wskazania, jakie uchybienie zarzuca, a podać również, na czym ono polegało, a swoje stanowisko uzasadnić.

Wymogów tych jednak nie spełnił, a zatem zachodziły podstawy do odmowy przyjęcia kasacji zgodnie z art. 530 § 2 kpk w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak na wstępie.